

הוראת פירוש רש"י על התורה

פירושו רש"י על התורה כוללים גםמדרשים ואגדות מלבד מה שנראה בעלייל כפירושים פשוטים. מחד גיסא "מקרא אחד יוצאה לכמה טעמים, כפטיש זה המתהלך לכמה ניצוצות"¹, ומайдך גיסא ה策התו המתודולוגית של רש"י לבר"גח: "זולני גלן צלמי הגלן לפצועו אל מקלע ולגלגה סמיטתם לזרע סמקלון לנו ען הפטיו"². רבים מפרשני רש"י קובעים, שגם המדרשים והאגודות המובאים בפירושו אינם אלא צורה פרשנית, ולא בבחינת כל היכא דיאقا למידרש דרשין³. הם מוצאים מקומות המתואימים והנכון בקונטקט וAINSストוררים אותו ואת כליל הלשון המקראית. כיצד לשור על פני הוצרך ללמידה מגוון רב של פירושים פשוטים ומדרשים על התורה לעומת הזמן המוצע בתכנית הלימודים להוראת חמשה חומשי התורה ביביה"ס הממ"ד?

מנת הזמן הזועמה אינה מאפשרת לימוד עמוק של מכני פירושו של פרשנṭתא, ועוד יותר: אין הזמן המצומצט מאפשר עסקוק בפרשנות משווה במידה סבירה. על פי תכנית הלימודים החדשה במקרא לביה"ס הממ"ד, אמנים מתחילה בלימוד רש"י בכיתה ג' בלימוד הפרשה ההלכתית הראשונה בתורה: "החדש הזה לכם...", אך דרישות התכנית אינן מצטמצמות בהוראת רש"י. יש מטרות ומימוניות אחרות, ובכיתות ביוניות ומעלה נדרשת גם פרשנות משווה.

כיצד אפוא לגשר בין ריבוי החומר ומייעוט הזמן? בכוונה אמר זה להצעת פתרונות אחדים לבעה. נציג מספר הצעות מתודיות כדי לסייע לתלמיד להיות לומד עצמאי הן בדרך הקניית מימוניות מיידית והן בדרך ארגון יעל של החומר.

א. הוראה דיפרנציאלית

מן הידע הוא שתכנית הלימודים במקרא, כמו כל תוכנית ללימודים אחרית,חייבת להתחשב בתנוני הזמן והחומר. על כן נקבע כי אחד מהעקרונות המנחים בארגון תוכנית הלימודים הוא לימוד וידע בשלוש רמות:

- א. **למידה לשם בקיאות והתקינות,**
- ב. **למידה אקסטנסיבית,**
- ג. **למידה אינטנסיבית.**

1. סנהדרין לד ע"א, וראה רש"י בפירושו לבר"ג כ.
2. הרמב"ן טוען ללייטנץיה של הפשט ושל הדודס גם יחד, וזאת בהסתמך על הביטוי התלמודי שרש"י מובה להשתמש בו: "אין מקרא יוצא מידי פשוטו". לדעתו, הדרש הוא פן אחר של הרב-מבנהות של דבר האלקום. ואלה דבריו לספר המצוות של הרמב"ן, שורש שני: "לא אמרו אין מקרא אלא פשוטו, אבל יש לנו עם פשוטו, ישබול הכתב באת הכל. ויהיו שניהם אמתו".
3. על מונדו של הדרש ברשי" ראה: ב' ד כה, ג' מב ב; משכלי לדוד ווי ה יז; ברילינר בהקדמה למחזורתו המדעית על פירוש רש"י, עמ' 7; הרא"ס ליפשיץ בספרו רש"י, ירושלים תשכ"ג, עמ' קסו.
4. שני יב ב.

עקרון החדרוגיות הזה נקבע על פי תורות למידה ידועות כמו הטקסטונומיה של בלום ודגם הבנת הנקרה של האריס וסמיית. תורת אלה מבינות ברמות שונות בהבנת החומר.

בשלוש הרמות הכלולות דלעיל נוכל לשcz את המימוניות שעלייהן מדבר בelow. בرمת **הבקיאות** – הלומד נדרש להסביר על שאלות בעיקר ברמת הידע והבנה הבסיסית (רמת תרגום). הלומד צריך להכיר את התוכן ואת מקומו ברכז העניינים.

ברמה האקסטנסיבית – הלומד נדרש להסביר על שאלות ברמת הבנה. עליו לעסוק לא בתרגום בלבד, אלא בהבנת מוקדים מרכזים בתוכן הנלמד.

ברמה האינטנסיבית – הלומד נדרש להסביר על שאלות מעמיקות ברמות של יישום, אנליזה, סינטזה והערכה.

לפי הדגש של האריס וסמיית, מבנים במימוניות ברמת ההבנה **הAMILIAT** וברמת **הפירוש**. ברמת ההבנה **הAMILIAT** עוסקים בהבנת הטקסט הגלוי: אוצר מילים, איתור פרטיז וזיהוי הרעיון המרכזי המפורש בטקסט; ואילו ברמת הפירוש עוסקים בהבנת המשמעות הסמליות והמורכבות בטקסט – בהסקת מסקנות, ניביוו אירוזים ובזיהוי רעיון מרכזיא שאינו מפורש בטקסט ובפרשנות. יש להציג שאין הפרדה חדשה ומובהקת בין המימוניות והרמות השונות. תחילה הקראה מבוססת על שלילון של מימוניות שונות, אך לצרכים DIDAKTISCH יש להבחן בינהן כדי לבון את ההוראה הדיפרנציאלית בהתאם לרמת התלמידים; להציג מימוניות גבוהות לתלמידים المسؤولים לרמת פירוש, ומайдך הדגשת המימוניות הבסיסיות לאחרים כדי בחולות למימוניות הגבותות יותר.

בפירושיו של רשיי נמצא דרגות הבנה שונות על פי המימוניות שצינו לעיל: רשיי מפרש מילים או ביטויים על פי הקשרם, ההקשר הקרוב או הרחוק, או על פי גזרונם. הוא עמוק בפרשנותו בדרך הקורלטיבית והסינטטית המקיפה שאלת המפנייה: שימוש במקבילות מקריאות לשם הסקט מסקנות פרשניות ורעיון, שילוב הحلכה והמחשبة והתייחסות והערכה לפירושים של אחרים.⁵ ההוראה דיפרנציאלית המכונה בידי המורה מתאימה למגוון הרמות של התלמידים בכיתה ומסייעת לגישור בין החומר ובין בעיית הזמן.

ב. הוראה מוטיבציונית

כל לימוד משאיר רישomo ויוצר אצל הלומד מוטיבציה לרצות ולהוסיף דעת וחכמה, והוא מלאה בחוויה רגשית או אינטלקטואלית. פירוש, אגדה או מדרש, המאים את הכתוב או את הגיבור מקראי, מעצבים את החוויה הרגשית ויוצרים הזדהות ויצירתיות.

כך הדבר גם לגבי החוויה האינטלקטואלית הנובעת מהעמקה בחומר. התמודדות עם הטקסט באווירה יצירתיות של שאלות חשיבה על ידי התלמידים, משא ומתן אינטלקטואלי בין תלמידי הכתיבה, הנאה וمسקנות הנובעות מהלימוד היצירתי, הערכה ושיפוט – כל אלה גורמים להזדהות ולאמפתיה, לציפייה ליחזות הלימוד הבאה.

הטיית המשקל לצד החוויתי-רגשי או לצד החוויה האינטלקטואלית משתנה בהתאם לגיל התלמידים ודרמתם. "בשנות הלימודים הראשונות יהיה הלימוד חוויתי

5. ראה תוכנית הלימודים במקרא, ירושלים, תשנ"ג, עמ' 8-10.

רashi בעקריו והמטרות החינוכיות תושגנה בדרך החזדהות" (תכנית הלימודים סעיף 3). לעומת זאת, "בשנות הלימודים הבאות יتبטא ההוראה ולהלמיה על שילוב החוויה הרגשית עם יסודות אינטלקטואליים בהתאם לגיל הלומדים ולרמותם" (סעיף 3.4).

פרשנות רשיי משמשת כר רוחב לצירוף מוטיבציה צו על דרך החוויה הרגשית, ובעיקר על דרך החוויה האינטלקטואלית.

ילדים בגיל בית הספר, בעיקר בכיתות הנמוכות והביניוניות, מזדהים עם גיבורים ולא עם עריכים מופשטים. אלה ילמדו על הגיבור, יאגרו מידע שביבו מהתקסט המקראי ומהידע הנוסף המתקבל מפיירוש רשיי ומוסיף לחווית החזדהות הרגשית. לעומת זאת, תלמידים מהכיתות הגבוהות של בית הספר היסודי, וכן תלמידים מבוגרים יותר, ימקדו לימודם ברשיי כאשר לעיל סביר החוויה האינטלקטואלית הקשורה להעמקה יצירתיות בטקסט. לתלמידים אלה ההערכה והשיפוט, ההנאה והמסקנה הם המרכיבים, ואם מצטרפת לכך החוויה הרגשית הנה מה טוב. הוראה המותאמת לרמת התלמידים והמוחשבת בגיל, בruk, בידיעות קדומות וברמת ההתפתחות הקוגניטיבית של הלומד יוצרת מוטיבציה והזדהות רגשית ואינטלקטואלית. על אלה מבוססת העיקרונות של לימוד אותו החומר במחוזיות, כי חומר הלימודים אינו מתחזقا בלמידה חד פעמי, ומשום שהלומד מסתגל עם השניים לקלות תכנים ועריכים נוספים ברמות גבירותיות יותר.

ג. בחירת החומר

לימוד מתוך אמפתיה לדרכו הפרשנית של רשיי מצריך אותנו לשאול שתי שאלות:

1. האם יש ללמד את כל דבריו המוחשי ברשיי? 2. אם לא, מהם הקווים המנחים לבחירה?

במאמרו "יכיזד להורות חומש בעזרת פירוש רשיי"⁶, כותב מי ארנד על הקווים המנחים לבחירת החומר שאנו יש לכלול בהוראת רשיי על התורה. לדעתו יש לנוהג לפיה כללים אלו:

1. מבחינה כמותית, יש ללמד רק חלק של פירוש רשיי.
2. אין לעסוק ברשיי המנתח נושאים מסוימים בדקוק⁷.
3. אין לעסוק בדיונים מילוניים מסוימים⁸.
4. אין לעסוק בחישובים היסטוריים ארכויים ומוסוביים⁹.
5. יש לנוהג זהירות בהוראת תכנים ברשיי הנוגדים את תחומיות המוסר הטבעי או אמוניות הדתית של התלמידים¹⁰.
6. יש ללמוד את פירושי רשיי המתיחסים לשאלות בולטות¹¹.

6. מי ארנד, "יכיזד להורות חומש בעזרת פירוש רשיי?", בטור: תכניות ותכנים בחינוך וההוראה, החזאת המחלקה לחינוך ולתרבות תורניות בגללה של השתדרות הציונית העולמית, תשמ"ג, עמ' 149-170.

7. למשל: שמ' א יח; ב יג; כא יג. לא כן דקדוק קל, למשל: בר' כת ז; כח ב.

8. למשל: בר' טו יג; כח ט; שמ' יב מא.

9. למשל: שמ' זד זכ' יי' עיר ה... וראה שם בהערה 21 את דבריו של דיר יצחק רפאל הלוי עזינו. כמו כן ראה רשיי לדבי ד ט, בפירוש ד"א, המבוסס על דברי הגדרא במסכת עבדה זורה מה ע"א, ד"ה אשר חלק לכל העמים.

10. כגון טו טו.

7. יש ללמד את פירושיו רשיי שיש בהם מסרים חינוכיים, יסודות אמונה והגות¹¹.

8. יש ללמד אגדות המוסיפה את החסר בסיפוריו המקרא¹².
הצעות הילאי והיהנני הלו הן קווים מנהיים המקלים אmins במדת מה את גודש דיבורו המתחל ברשיי, אך המלאכה עדין מרובה ביחס למנת הזמן הנזונה. יש אפוא לחפש אחר דרכי הוראה נוספות שיסייעו בידי המורהohl לומד לגשר על פני החומר והזמן, מתוך תבססות על עקרונות אלו:
נקיטת דרכי הוראה מגוונות; הכרת המונחים הפרשניים הבסיסיים בשימוש של רשיי; הכרת מיומניות פרשניות בפירוש רשיי. להלן נפרט את העקרונות הללו.

1. נקיטת דרכי הוראה מגוונות

(א) פעילות משימית

הכיתה ותפקיד לקבוצות משימות, וכל קבוצה تعمل בסוגיה מסוימת מתוך הנושא הרחב הנלמד בעורצת פרשנות רשיי. בכינותה זו בבה"ס היסודי יסתמכו במראי מקומות מתוך דברי רשיי כדי לבצע את משימותם. בכינות גבוחות יותר המורה יספק מידע, והתלמידים יאתרו את מקורותיו ברשיי. אפשריות גם שימוש סינטטי, שבה ימסרו לתלמידים חלק ממראי המקומיות וחלק מהמידע שיש לאתר את מקורותיו. ברמות הגבוחות יותר ידרשו התלמידים לבצע את המשימה שתכלול את איתור המידע ואת מקורותיו.

דרך זו יתרונות רבים:

(א) הפעלת כל התלמידים שכיתה

(ב) אינטראקציה בין כל חברי הקבוצה הלומדת

(ג) הוראה מותאמת

(ד) המורה מסיע כמדריך ומנחה ולא כמערה מכלי אל כל

(ה) התלמידים רוכשים דרך למידה באופן עצמאי

(ו) ניצול הזמן באופן יעיל יותר.

דרך זו אינה יכולה לשמש כדרך יחידה בכל שיעורי התנ"ך, אך השימוש בה במינון נכון וביחידות או בנושאים מסוימים יכול לתרום לניצול הזמן באופן יותר יעיל.

(ב) לימוד שלא במסגרת שעות הכתיבה

(א) שאלות הכרנה לkrarat השיעור

(ב) שאלות בחירה בשיעורי בית

(ג) לימוד פרשת השבוע עם הפניות מכוונות למראי מקומיות ברשיי

(ד) לימוד ושינון ביטויים, מונחים ופנימי רשיי

(ה) מבחני בקיאות תקופתיים על הידע המctrבר ממראיהם המקומיות ברשיי, כאמור בסעיף ג

(ו) יצירת אווירה ללימודית ותחרותית: חידונים ביט-ספריים, יישובים או אזוריים.

11. למשל: בר' יבה; שמ' כד ז; וי כד יב. לעומתם: בר' י ט ז א; יז ח; מז כת; וי יא ז; ב מג א; טו לד; דברי ד ו ט.

12. לעתיק, זהרי הагדה שלדעת רשיי היא מישבת את המקרא דבר דבר על אפינו, כגון זיהוי אנשים אונומיים במקרא כמו בבר' יד יג; טז א; מה כג; שמ' ביג; טז ב. וכן פרטיהם החשובים החברים בטקסט בבר' יא כח; לג טז; שמ' ה יד; במי יא טז; טז א.

2. הכרת המונחים הפרשניים הבסיסיים בשימושו של רשיי

אין הכוונה כאן למד בכתבה שיעורי מבוא, שבהם מבהירים את המונחים הנמצאים בשימושו של רשיי, אלא לכך שתוך כדי לימוד, כאשר נתקלים במונח מסוים, יש להבהירו היטב בהקשרו ולהציגו על כך שהמונח הוא חשוב ומצו הרבה בפירושו רשיי.

בלמידה מצטברות כאשר פוגשים שוב באותו מונח יש להזכיר את מקומו הקודם. אם מבהירים זאת כמה פעמים, ניתן ללמידה את דרך השימוש. בדרך זו מבהירים תחיליה את משמעותו המלאה של המונח כשהופיע לראשונה ברשיי, ומכאן ולהבא מופיעו יתפרשו כנגורים מהבהתו הראשונה. זהה זו דרך ההוראה הדודוקטיבית. אלא שהמרחיקים בתפזרתו של המונח מצירכים גם את הלימוד בדרך ההוראה האינדוקטיבית באמצעות הלמידה המצטברת כאמור לעיל.

המורה ישאף להזכיר אינונטר של מונחים ומושגים שכחיהם מתוך פירושו רשיי לתורה. באינונטר זה יהיה שני סוגים של מונחים:

(א) מונחים הקשורים למידות פרשניות

יש למידות וכלי פרשנות שבהם השתמשו חז"ל כדי לבאר או להסביר מסקנות הلتניות, כגון חלק משלוש עשרה מידות של ר' ישמעאל¹³: קל וחומר, גורה שווה, בנין אב, כל ופרט, דבר הלמד מעניינו, דבר הלמד מסופו, שני כתובים המכחישים זה את זה. במרכזן, חלק מהמידות בברייתא דיל"ב מידות של ר' אליעזר בנו של ר' יוסי הגלילי¹⁴, כגון: מקרה קצר, מוקדם ומאוחר בפרשיות, מוקדם ומאוחר בעניין או בפסק (מקרה מסורס), לשון נופל על לשון, מידת בגדי מידת, גימטריה, נוטריקון.

(ב) מונחי לשון הקשורים לפרשנות הפשט ברשיי

הבחנים הבולטים והחשובים המאפיינים את מגמותו הפרשנית של רשיי הם אלה:
1. סדר המקרים – הקונטסט, ההקשר. 2. פירושים המבוססים על לשון המקרה וקדוקה. שני הקriterיוונים הללו הם המרכזיים של הגדרת פירוש פשוטי רשיי וחשוב להבינם.

"פשט" או "סדר המקרים"

יש סוגים הקשרים בהם נמצאת המילה או הביטוי המתבادر:

1. "סדר המקרים"¹⁵ הוא הקשר מקומי שבו נמצאת המילה או האיבר התחבירי הטוען ביאור.
2. "ישוב המקרה דבר דבר על אפנוי"¹⁶ הוא השלמת החסר בכתב הhabiilar על פי מקורות אחרים, מקרים או חז"ליים. תוספת זו הינה צורך פרשני או נרמזת בכתב המבואר, אינה מונתקת ממנו ובוודאי שאינה מותנדת לווחו. היא הולמת את הכתוב בדבר היושב על מכונו. גם להקשר הפוימי – "סדר המקרים" – וגם להקשר החיצוני – "ישוב המקרה דבר דבר על אפנוי" – אנו קוראים "פשט" או "פשטו של מקרה".

13. ברייתא דר' ישמעאל נמצאת בריש תורה כתנים, בראש הספרא.

14. ברייתא דר' ישמעאל נמצאת לרוב תלמודו הbabelי אחרי מסכת ברכות. וכן היא נמצאת אצל: ע"ז מלמד, מפרשיו המקרים, כרך ב, ירושלים תש"ח, עמ' 1061-1083; צ"ה קצנלברג, נתיבות עולם, וילנא תר"ץ. ועיין רשיי לבר ה.ת.

15. ראה רשיי לשמי כב; יש' מו יא; וכן הקדמה רשיי לש"ש.

16. ראה רשיי לבר ג ח; שמ' ו ט; לג ג י; וכי כה טו ועוד.

לשון המקרא ודקדוקה

בתחום זה קיים שימוש במונחים "משמעות" או "משמעות"¹⁷, "לשון המקרא" ו"דקדוק הלשון"¹⁸. המונח "משמעות" הוא מובן הראשוני, השכיח והפשוט של הביטוי או המילה המתוארת כפי ששמעו לאוזניינו. לעומת המונח "משמעות" יש לבחין ביןו לבין המונח "משמעות", שאותו מזכיר רשיי בכמה מקומות בפירושו¹⁹, וכוונתו להבנה עמוקה יותר שאינה המובן הראשוני והשכיח העולה על דעת הקורא או השומע.

3. הכרת מינימיות פרשניות בפירוש רשיי

שלוש מטרות מוחות את המורה בהכינו את שיערו לתלמידינו:

(א) מטרות מטראליות, (ב) מטרות חינוכיות, (ג) מטרות פורמליות.

במטרות **המטראליות** מתכוונים להעbara, למסורת, של תכנים של היחידה הנלמדת בשיעור. כאן המורה משתמש כמתוך להעbara של ידיעות ותכנים של חומר הלימודים. במטרות **החינוךיות**²⁰ מתכוונים להקניית תפיסת עולם דתית-מוסרית של היהדות בתחום האמונה והרגש. ידיעות אלו נרכשות באופן ישיר וגם עקיף בדרך החוויה הרגשית או ההכרה או על-ידי שתיחן גם יחד.

במטרות **פורמליות** הכוונה להקניית כלים ומינימיות לפיתוח תהליכי חשיבה וכושר ללמידה עצמי. חידוש טוב חידשה תכנית הלימודים החדש במקרא בהבאה רshima ארוכה של מטרות ההכרה ובתחום המינימנות. המטרות מאורגנות באופן דיפרנציאלי לפי כוונות, החל מכיתה א ועד כיתה יב²¹.

מבחן מהותית, יש שתי דרכי כדי לפתח לומד עצמאי:

(א) להפנוו לפרשן, במקרא Dunn לרשיי, כדי לעמוד על הקשיים הפרשניים שלהם הוא מתייחס, ועל האופן שבו הוא מישם.

(ב) לעורר את הלומד למצואו בעצמו את הקשיי או הבעיה הפרשנית ואף לנסות להסביר עליהם. זהה רמה גבוהה יותר!

17.

ראה, למשל: בר' כז מא; לג כ; הקדמה רשיי לשיה"ש, ועוד הרבה.

18.

ראה רשיי לשם כג ב; יש כא; הקדמה רשיי לשיה"ש.

19.

ראה: במייכא; לבמב; דבר טז; החשיגי; תה' הא; מש' יג'ו; איוב לגכח; עז'ג, י; נח' טז; אס' און.

20.

יש לבדוק את נוסחי הדפוסים וכי' בכתיבת מילים זה.

21.

רשימת מטרות בתחום האמונה והרגש ראה בתכנית הלימודים במקרא, ירושלים תשנ"ג, עמ' 18.

22.

ראה תוכנית הלימודים במקרא, ירושלים, תשנ"ג, עמ' 19-22.

להלן רשימה של מטרות בתחום ההכרה על פי פירושי רשיי לתורה*.

1. מטרות בתחום האמונה והרגש

המיומנות	המקור	דיבור המתחל בראשי
1. עירור מודעות לאופי ההנאה האלוקית	במי לג א שם ג' גג בר' כז כח	ולא ממעי ועמלה... מען עצמים
2. החטא ועונשו בעולם זהה ובעולם הבא	במי לג א בר' ג כב בר' ג ח בר' ו ג בר' ה א	ולא ממעי סיה כלכל ממוני וישמעו לו יлон רומי נמלט וא קפל מולדות לאל
3. כוחה של תשובה	בר' ג כב בר' יב ג	סיה כלכל ממוני ונגליו נך
4. אמונה ודעות לעתיד לבוא (עו"ב, ג' עדן, גיהינם, נשמות, גאולה)	במי ו כד	יגליך... ויקמין
5. זכות קיום מצוות	בר' ג כד	מקדס לנ"ען
6. נצחות מלכות בית-דוד ומשיח צדקו	בר' יט טו	טמניהם
7. הזיקה של עם ישראל לארצו	בר' כז כח	מען עצמים
8. חשיבות התורה לכל ענפה	בר' כז כח	מען עצמים
9. יחסים בין אדם לחברו, מקור הסכסוכים, כבוד ל祖ות, קנאה ואהבה	בר' ה א בר' ד ח בר' ז ח	וז קפל מולדות לאל וילמך קין נפמוני הלקיס
10. אמפתיה לדמיות האבות, האמהות וגודלי ישראל	בר' ל ח בר' מ יב	נפמוני הלקיס שלכת מים כס
11. נצחותו וייעודו של עם ישראל	בר' לג יד בר' מ יב בר' כז מא	עד מארך חייו לא לדווי שער שלכת מים כס יקלו ימי חי נני

* בקרוב, ברכות האל, יצא לאור ספר, פרי עטו של כותב מאמר זה, אשר עוסק בשיטות פרשנותו של רשיי על פי פירושו לתורה. כל דבריו המתחל המובאים בלוחות דלהלן נוטחו בספר מבחינה פרשנית ומתודולוגית.

2. מטרות בתחום ההכרה

א. מיזוגיות בתחום התקשר הפנימי בין הקשיי

המיומנות	המקור	דיבור המתחילה ברגש
1. פירוש תיבה או עניין על פי הקשרים בכתב	בר' מג ב בר' מו ל בר' לה טו בר' מג יד בר' כז לג בר' יב ה בר' יד ז במי יג לא בר' ד ז בר' לו כח בר' כה כח דבי כה יח שמי לב ד שמי ה יט-כ בר' יד יח-כ בר' ד כד שמי לג יב-יג ווי כד י בר' ד טו שמי לב לב במי כה ג שמי כא ט	כלְךָ כֵּל וְצַנְעִמִּי עַסׂ לְזֹעַם כְּרֵמֶת סְלָרִין וְלֹלְ צַדִּי וְיַמְלֵד לְפָרָעָן עַזְזֹעַ נְמָנָן עַזְזָעַן מְאַפְּטָן רִיחַ קְדָם מָוקָן טָוָן מְמָנוֹן יְשִׁיטָן וְיַמְשָׁכוּ בְּפִיו ^{וְלֹמְדָן} וְלֹמְדָן יְרֻלָּה וְיַלְלָן הַלּוּמוֹן צְמָרָת וְיַלְלָן צְוָנָיִן יְצָלָמָן וְיַמְנָן לוֹ בְּצָנָעָס וְצָנָעָה וְעַמָּה וְיַלְלָן צְנָאָה יְצָלָמָה לְכָן כָּל שָׁוְרָג קָרָן וְעַמָּה הַס מְשָׁלָח מְתָלָח פָּעוֹר וְהַס לְכָנוֹ יְעַדְנָה
2. פירוש תיבה או עניין על פי מקבילה או על פי הקשר במקום אחר	בר' מו ל בר' טו ב בר' לה טו בר' יד יג בר' כז לג בר' כא ט בר' א כז שמי יח ז במי כד ח במי כד ז במי ג כה-כו במי כט יא דבי ב כז-כט	וְצַנְעִמִּי עַסׂ לְזֹעַם טָלָק עֲרִילִי כְּרֵמֶת סְלָרִין וְלֹלְ צַדִּי וְיַמְלֵד מְלָמָק וְכָר וְנָקָנָה נְרָה הַוָּמָת וְיַמְמָתוֹ וְיַטָּק לוֹ אַל מְוֹלִימָו מְמָלָרִיס וְמְנָסָה מְלָכָתוֹ וְלֹמָמִילִי וְמְלִיכָּס כְּלָאָל עַזְזָוְלִי צַנְיָעָזְזִי

המיומנות	המקור	דיבור המתחליל בראשי
	בר' ג כא בר' ט כב דבי יט ה במי לג יה	למנות על וילך מה עורות חנוך ונצל סכROL מן שען ויתנו צורתם
3. הבחנה בשינויים בין פסוקים בעלי תכנים דומים	בר' א ד בר' כת לד בר' כת לב	וילך לאקיס לסת סחורה כי גווע וידל קליל צמו לוי ומקליל צמו לרוחן
4. סמכות עניינים או סמכות פרשיות	בר' ט ז בר' לו א דבי יז דבי כת יב דבי כב יב דבי כ א בר' ג א בר' ג ב בר' לח א במי כא דבי כא כב במי ו ב	וולט פלו ולצנו ויקאנ יעקב וגוי וונן סגדגד ואוון יטיש נך למתקיס גלאיס מעהה נך לי מעה נמלממס וונמאנ טה ערוס ויקאנ סולדס ויסי צעמת ספחים ויטמע סכלגעני ולי יטיש צליכט מעל לי פלוי
5. הבחנה בין מוקדם ומאוחר	במי ט א בר' לה כת בר' יא לב ויב' ח ב שמי לא יה בר' ו ג	פאלט סללהן ויגוע ימק וימם מלט צמגן קם למ חאנן ויתן אל מטה וגוי נטגנס הוול צטכל
6. כפילות עניין או כפילות פרשיות	בר' ט ז בר' א כז בר' כד מב דבי יד יג דבי טו יב דבי א טו שמי כג יט דבי יד ז	וולט פלו ולצנו וילך ונקבז צילום חומס ויהצע טיס ויטלה וטלה לי ימאנך נך הנטיס חכםיס ווילונגיס לע מזטעל גדי פעטקוועס
7. הצורך בחיראה בפירוש תיבת או עניין לעומת פירושים במקומות אחרים	בר' כת יב בר' יא ה בר' ייח כא בר' לו כה במי צו ב דבי לד ו דבי א ד	לי למוי הצעה הוול וילד ט' לחרום מלדא מה ווילדה וכל צנומיו לפפי מטה ויקזרל הוומו עטמראום

ב. מיוומנוויות בתחום הלשון

	המיומנות	המקור	דיבור המתחליל ברשיי
8.	פירוש תיבת על פי גזרונה ודקדוקה	בר' ה כת בר' מט כג בר' כו כו בר' לב כה בר' טו ב בר' מא מג בר' כה כח דבי כה יח בר' יד ז בר' ד ט בר' ב יא בר' כב ב דבי א ד במי כה ג	זה יממנו ולצנו ולחצם מרעטו וילתקן ליט סולץ עלייה הזכיר כפי ולמ' ילה ען מספט שיל קדט עליה ולנה פישון ולן סמליה עתפרות פעור
9.	משמעות של תיבת בנטיה חורגת	בר' ד י בר' כו כו	למי ליט ולחצם מרעטו
10.	מבנה ותחבירי חורג	בר' ו ט בר' א א בר' כב י בר' ז יג בר' ד טו בר' לה כב-כג	לה מוללים נט נט ליט נדיק כלוחרים צרלו ויקס זדה עפנון וימן לנ ויקנגו ט' בעדו ויתמע יקלולג. ויהיו נני יעקד טיס עטל
11.	מקרא מסורס	ווי טז כג שם טז כ וי א טו במי כב לג במי יט ז דבי ד לח ווי יד מד	ונט להן לה נט מונע וינט מלך ופקטור ונמלה נס הומלא קרנגמי וטמלה ספכן עד שערת מן מפנין ונט ספכן ורלה וננה פטה
12.	אי התאמה תחבירית מבחרית המין, הזמן והמספר	בר' כת כז במי כא כ שם כח כא במי כת יא במי כא לב במי ה טו במי כז ב בר' יג ו	מלל טפוע זוף ונטקפא מטגעיס ונטכיס וישלמה מטה לרנג נט יעד מנמת קנטומה טול לפנוי מטה ולט נטלה חומס

המיומנות	המקור	דיבור המתחיל ברשוי
13. אלטרנטיבות פרשניות בכתובים שאין להם הכרע	בר' כה כח בר' מא ג בר' כת לד שמי א י בר' מז כ-כג שמי יח ז שמי כב א במי יח כא-כג בר' ד יז בר' לו כח בר' לו ב בר' כ טז במי כא כ במי כג כא שמי כח כא שמי ל יז במי ג כה-כו דבי כה יה שמי כא י במי כת יא במי כא לב שמי כג לו בר' טו ט במי ה טו שמי לב ד דבי ב כז-כט שמי כא ט שמי ה יט-כ בר' וו בר' יד יח-כ בר' כח יג	נפיו הציע על כי קרל צמו לוי נממכמה לו ולת שנס תעדייל ושםמו ויתק לו להן לו דמים וסת ויטי וימשלו להם דנטס רעה ולמלה חמל ונתקפה לה פיצט להן ציעקד מטעלים זהב יקי לרמלה ולת מימרי ולת יעל קלה סטומה ועוגמה לה גיגע ונקליאס וישלם מטה לרגל מה יעוז לי מענד וגוא וימטבב לו זדקא מנמת קינוחם סומ וילר לומטו צמלה כלhaar עשו לי צני עשו וילר צונלי נני יטולן וימעלא ויתן לו ונגע עלי
14. מילים או ביטויים רב モבנאים על פי הקשר או ניתוחם הדקדוקי	בר' כא ט בר' כב ו שמי לב ד בר' כה כב בר' ג טו שמי ב טו בר' א כו דבי לב יה במי י לא בר' מח כב	מלהק סמלכלמה וילר לומטו צמלה וימרלו יטופן... וולת שטאוףנו ויתק צהלהן מדין ויתק על הגהה וילר צהלהן סייס וילר ילך מהז וטיים לו לעיניים סקס מהל על מהין

המיומנות	המקור	דיבור המתחילה ברשיי	
15. משמעה של תיבת יתרה "לשון יתרה"	בר' כת יב בר' לה כב-כג בר' ב ז בר' יא א בר' יט כ בר' כג ז בר' לו ז בר' כא יא	מי מפי חנוך סול וישו גני יעקב קים עאל עפל מן טהדרמה שפה חמת ודנניות מהדייס סלה מילער טוּן ויקס צדה עפֿרָן נכלֶה דומינֶה על חווות גנו	
16. מקרא קצר	בר' ד טו שמי כב כב-כד שמי לב לב בר' ט ו בר' מא מט בר' מח א בר' מח ב בר' כת ב בר' ג ג ו בר' לט יד במי כב לב במי לה כה בר' מא גג במי ח ד במי כא כת במי כו ט בר' כה כח דבי כח סג	לכן כל סולוג קין הס ענה מעה לומו ועתה לס מטה מונחים עשה למ קלהס עד כי מל נקפל ויממל ליוקף ויגד טקו געדריס וילג נטה הומס רלו סכיה ננו מי ירע סדרך לנגיד להאר מזקם לומו נצמן סקאה נאצץ על כני בן עטה למ קמנואה ויקן האר ילהה לומה נגוי ונפוי בן ישיט ר'	
17. פירוש הכתוב לאור דרכי הבעה מקרים	בר' לו כ במי יא ז בר' מו כ-כא שמי כב א בר' טו ו	ונכליה מה יייזו מלוומויו ויאמן قولע גד ויהם שעס השאנציג ולן לו דמיט וימקצעה לו ידרקה	

ג. מיומניות כוללות רב-תחומיות

ודרכי יישובו	איתור קושי בכתב	גר ומוטג האלי עמכס וקלחמת למ צמו ימאק טגה נל ידעמי יקלה	
	בר' כג ד בר' יז יט בר' יב יא בר' יא כת		

המיומנות	המקור	דיבור המתחליל ברש"י
19. שיקול דעת לשם הברעה פרשנית	בר' כו כו בר' ו ו בר' יט כו שמי א י במי יג לא בר' לו כ שמי ל יז שמי כא י בר' כח יג	ולמות מלעתו וימענץ סלל מיגען סול נמאנמה לו מק טוח ממנו ונלהת מס ישו מלומומו ללהת טהלה כקומה ווענמא לא גערע גען עליין
20. פירוש פסוק בהתאם לעיקרונו שמנחה את ריש"י גם שם הפסוק אינו מפורש על ידיו	שמי ד כז שמי כג לג בר' יד י-יא במי ייח טו-טו שמי ייח ה במי ז ב-ז שמי כא ל	ויטק לו ישת נך למוקץ... ויקמו חט כל רוכז... ופלווי ונכינוי ווילזמו ולמה סגטטס ונמן פליז נפצעו
21. זיהוי שמות אנונימיים בשמות מפורטים	בר' יא כת בר' יד א שמי ו כה בר' כה א במי כא א בר' כב ב בר' יד ייח	יקכת המלל מאנומ פונטיילן קטוליס ויטק האנגט ולץ פטוליס ומלכי נדק
22. עיגון הפירוש הדרשי בכתב	בר' ט ז בר' יד יג בר' כה ייח בר' כו לג בר' א א בר' א ד בר' כג יז בר' ז יג בר' כה כב בר' כת יב בר' כג ד בר' יט כ בר' לו יז בר' כא יא	וחומס פרו ורכז ויזם ספליט כפיו וימלך גראטיט נעל וילל להקיס חט שחור כי טוב ויכלן ויקס צלה עפלון ויסגאל ט' צעלו וימרלווי כי לחמי הרים טול గר ומוטן סלל מיגען סול גענה דומינא על הדרום צנו

המיומנות	המקור	דיבור המתחיל ברש"י
מסורת מקבילה אחר הקשר	בר' לה כב-כג בר' א כז בר' ג כא	ויסו נלי יעקב קיס עטל וכר ונקבה צלה הומס כמנום עול
מידות שהתרורה נדרשת בהם	שמי לה ג דבי לא כו בר' ד כד בר' ב כז	לְגַמְעָרוּ לְאֵת מֵלֶךְ לְרֹון נִלְמָת ס' לְיִצְעָמִים יוּקָם קִין וכר ונקבה צלה הומס
הבחנה בין דרש המתישב בכתוב ובין דרש ללא אחיזה	בר' ג כב בר' יב ג שמי לג יב-יא בר' ג ח בר' ג ג במי ו כד בר' ג כד בר' יט טו בר' כז כח בר' ה א בר' ד ח בר' ל ח בר' לג יד בר' מ יב בר' כז מא דבי טז ב במי ה י	טָהָר כְּלָמֵד מִמְנָיו ^{וְגַנְלִלוּ כָּן} וְעַמְּפָעָה וְיִצְמְעוּ לְגַיּוֹן רֻומי נְמָלֵס וְתִמְמָן מִקְלָס לְגַיְעָדָן כְּגַמְלָהָת מֵטָל פְּאָמִים וְסָפָר מְוּלָהָת לְדָס וְיִחְמָכְ קִין נְפָמוּלָי מְלָקִים עַד לְקָרֶה חֲנָה הַלְּמָזְנִי שְׁעִירָה צְלָקָת יְמִיס סָס יְקָרְנוּ וְצְמָמָת לְס' וְלִיקָּן הַמְּלָקָן הַמְּלָן וְכָךְ
הסתה מסקנות לגבי דעה מועדףת ברש"י על פי התייחסותו במקומות אחרים בפירושו	בר' לז לה שמי ד ד במי כז ב במי יא א דבי לד ה דבי לד ו שמי יט טו שמי כד טז בר' ו ט בר' כב א וַיְג דָבְרֵי יְחִי במי י כה שמי כה כה	וְכָל כְּנוּמָיו ^{וְתָמָר חָרָף} לְפָנֵי מְקָה צְקָנָה כְּמַמְנָה וַיִּמְתֵּס מְקָה וַיִּקְרַב חָמָתוֹ סְיוּנוֹנוֹת לְצְלָקָת יְמִיס וַיַּכְסַחְיוּ טָעָנָן צְלָרְוָמָיו ^{לְמַר שְׁדָנָרִים קָהָלָה} וְהַמְּלָקָה כָּל מְלָכָג וְגוֹי מְשֻׁוָּן מְלָקָף לְכָל סְמָמָנוֹת מְקָגָלָם

המיומנות	המקור	דיבור המתחילה ברש"י
.26. התפקידות אחר דרכי עבדתו של רש"י בבחירה מקור חז"ל	בר' ל' לה במי צ' ב במי יא א דבי לד ה דבי לד ו שמי יט טו שמי כד טז בר' ו ט שמי כא ל ווי ג ג דבי יח י ויי טז דבי יט ה דבי לא כו שמי כו יד שמי ל כד שמי כה כה	וכל צופיו לפניהם מטה צקלה סמימה וחمم צס מטה וקוצר חוטו סיו נכוינט נטנטם יmis ויכאו שען נדונומיו וונון פדיון נפקו וולט כל סתלך וגור מעוון שעיר סחנהלה ונטל הטרול מן השען מלוד מדורן צרים ז' מקמה למושג סין מקגרת